

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΜΕΙΖΩΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 5 Απριλίου 2017, με την ακόλουθη σύνθεση : Ανδρονίκη Θεοδοκάτου, Πρόεδρος, Ιωάννης Σαρμάς, Χρυσούλα Καραμαδούκη, και Αγγελική Μαυρουδή, Αντιπρόεδροι, Μαρία Αθανασοπούλου, Ελένη Λυκεσά, Ευαγγελία - Ελισάβετ Κουλουμπίνη (εισηγήτρια), Σταμάτιος Πουλής, Αγγελική Μυλωνά, Θεολογία Γναρδέλλη, Αγγελική Πανουτσακοπούλου, Δημήτριος Τσακανίκας, Βασιλική Προβίδη, Ασημίνα Σακελλαρίου, Ευαγγελία Σεραφή, Ειρήνη Κατσικέρη και Νεκταρία Δουλιανάκη, Σύμβουλοι. Επίσης μετείχαν οι Σύμβουλοι Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Κωνσταντίνος Παραθύρας, Αργυρώ Μαυρομμάτη, Κωνσταντίνος Κρέπης και Γεωργία Παπαναγοπούλου, ως αναπληρωματικά μέλη. Γραμματέας η Ελένη Αυγουστόγλου.

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας : Μιχαήλ Ζυμής

Για να δικάσει την από 14-11-2014 (αριθμ. κατάθ. .../14-11-2014), για αναίρεση της 1961/2014 οριστικής αποφάσεως του IV Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αίτηση του του , κατοίκου , οδός , ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Απόστολου Ανδρεουλάκου (ΑΜ ΔΣΑ 3337).

Κ α τ ά του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων – Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών» (ΙΚΑ- ΕΤΑΜ) και ήδη Ε.Φ.Κ.Α., το οποίο παραστάθηκε με δήλωση του άρθρου

133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δικ. της πληρεξουσίας του δικηγόρου Γεωργίας Αθανασάκου (ΔΣΑ 23772).

Με την 745/2010 Πράξη του Β΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου απορρίφθηκε αίτηση αναθεώρησης του ήδη αναιρεσείοντος κατά της 233/2008 Πράξης του ίδιου Κλιμακίου, με την οποία αυτός καταλογίστηκε ως ταμίας του υποκαταστήματος ΙΚΑ ... με το ποσό των 31.718,62 ευρώ, πλέον προσαυξήσεων, το οποίο φέρεται υπεξαιρεθέν από τη διαχείρισή του.

Με την αναιρεσιβαλλόμενη 1961/2014 απόφαση του IV Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου απορρίφθηκε έφεση του ίδιου κατά της ως άνω Πράξης (745/2010) του Β΄ Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Με την αίτηση που κρίνεται και για τους λόγους που περιέχονται σ' αυτή ζητείται η αναίρεση της προαναφερόμενης (1961/2014) αποφάσεως του IV Τμήματος.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε:

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσείοντος, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως. Και

Το Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος με την από 5-4-2017 γνώμη του, πρότεινε την απόρριψη της αίτησης αναίρεσης.

Η πληρεξούσια δικηγόρος του Ε.Φ.Κ.Α., με την από 31-3-2017 δήλωσή της, ζήτησε να συζητηθεί η υπόθεση χωρίς την παρουσία της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, με παρόντα τα τακτικά μέλη που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός από τις Αντιπροέδρους Χρυσούλα Καραμαδούκη, ήδη Γενική Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο και Αγγελική Μαυρουδή, καθώς και τις

Συμβούλους Ελένη Λυκεσά, Θεολογία Γναρδέλλη και Αγγελική Πανουτσακοπούλου, που είχαν κώλυμα (άρθρα 11 παρ. 2 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 και 78 παρ. 2 του π.δ. 1225/1981). Για τη νόμιμη συγκρότηση της Ελάσσονος Ολομέλειας, στη διάσκεψη μετείχε επίσης η Σύμβουλος Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου (αναπληρωματικό μέλος).

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο

Αποφάσισε τα εξής:

I. Η υπό κρίση αίτηση για αναίρεση της 1961/2014 αποφάσεως του IV Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα και για τη συζήτηση αυτής καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. τα , , , , , , , διπλότυπα είσπραξης τύπου Α΄ της ... ΔΟΥ ...). Περαιτέρω, το γεγονός ότι η ένδικη αίτηση στρέφεται μόνο κατά του υπέρ ου ο καταλογισμός αναιρεσίβλητου ΙΚΑ- ΕΤΑΜ, στη δικονομική θέση του οποίου υπεισήλθε ως οιονεί καθολικός διάδοχος ο νεοσυσταθείς Ε.Φ.Κ.Α., έναντι του οποίου ζητείται η εξαφάνιση της προσβαλλόμενης απόφασης όχι δε και κατά του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο μετείχε στην έκκλητη δίκη, δεν επάγεται ακυρότητα του δικογράφου αυτής, δοθέντος ότι, η δικονομική θέση του Ελληνικού Δημοσίου στη προκειμένη δίκη προσιδιάζει με εκείνη του μη δικαιούχου διαδίκου, καθόσον παρίσταται μόνο για να διασφαλιστούν τα συμφέροντα του υπέρ ου ο καταλογισμός νομικού προσώπου που συναρτώνται, κατά κοινή επιδίωξη, με την αποτελεσματικότερη προστασία του δημοσίου χρήματος, για το λόγο αυτό άλλωστε, η πληττόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει

υπέρ αυτού ίδια αυτοτελή διάταξη δυσμενή για τον αναιρεσείοντα (άρθρα 8 και 110 του π.δ. 1225/1981). Συνεπώς, η υπό κρίση αίτηση είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατά το βάσιμο των λόγων της.

II. Με την 745/2010 Πράξη του Β' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου απορρίφθηκε αίτηση αναθεώρησης του ήδη αναιρεσείοντος κατά της 233/2008 Πράξης του ιδίου Κλιμακίου, με την οποία ο ανωτέρω καταλογίστηκε ως ταμίας του υποκαταστήματος του ΙΚΑ ... με το ποσό των 31.718,62 ευρώ πλέον προσαυξήσεων, για την αποκατάσταση ισόποσου ελλείμματος που διαπιστώθηκε στη διαχείρισή του, με την αιτιολογία ότι δεν συνέτρεχαν οι καθοριζόμενες στο άρθρο 29 παρ. 3 του π.δ. 774/1980 (ΦΕΚ Α' 89) προϋποθέσεις αναθεώρησης της οικείας καταλογιστικής Πράξης, καθόσον το μεν τα προσκομισθέντα έγγραφα δεν ενέπιπταν στην έννοια των νέων κρίσιμων εγγράφων, αφού με αυτά εξάγονταν κρίσεις μετά από επανεκτίμηση προγενέστερων στοιχείων και στερούνταν για το λόγο αυτό πρωτογενούς αποδεικτικού χαρακτήρα, το δε, δεν στοιχειοθετείτο πλάνη περί τα πράγματα κατά την έκδοση της καταλογιστικής Πράξης του Β' Κλιμακίου, αφού τα πραγματικά περιστατικά που το τελευταίο έλαβε υπόψη του δεν αποδείχθηκαν αναληθή.

Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση (1961/2014) του IV Τμήματος απορρίφθηκε έφεση του ιδίου για την εξαφάνιση της ως Πράξης (745/2010) του Β' Κλιμακίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

III. Με την υπό κρίση αίτηση, ο αναιρεσείων επιδιώκει την εξαφάνιση της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας: α) παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, με την ειδικότερη αιτίαση της έλλειψης νόμιμης αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ως προς την αποφαιτική της κρίση περί της

συνδρομής παραδεκτών λόγων αναθεώρησης της οικείας καταλογιστικής πράξης, σύμφωνα με το άρθρο 29 παρ. 3 του π.δ. 774/1980, αφού δεν εκτιμήθηκαν ουσιώδεις ισχυρισμοί ενώπιον του Τμήματος, ούτε λήφθηκαν υπόψη κρίσιμα αποδεικτικά μέσα που προσκομίστηκαν προς απόδειξη των ισχυρισμών αυτών. Επιπροσθέτως προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στερείται νομίμου βάσεως, αφού λόγω των ως άνω κρίσιμων ελλείψεων στην αιτιολογία της, καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος της ορθής εφαρμογής της διάταξης της παρ. 3β του άρθρου 29 του π.δ. 774/1980 και β) εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 29 παρ. 3 του π.δ. 774/1980, ως προς την έννοια του νέου κρίσιμου εγγράφου.

IV. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 115 εδ. γ' του π.δ/τος 1225/1981 «Περί εκτελέσεως των περί Ελεγκτικού Συνεδρίου διατάξεων» (ΦΕΚ Α' 304), αναίρεση επιτρέπεται αν παραβιάστηκε κανόνας ουσιαστικού δικαίου. Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται αν δεν εφαρμοστεί ενώ συνέτρεχαν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του ή το αντίθετο, καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή (Ολ. Α.Π. 7/2006). Με το λόγο αυτό ελέγχονται τα σφάλματα του δικαστηρίου κατά την εκτίμηση του παραδεκτού και νόμιμου του ένδικου βοηθήματος ή μέσου ή των ισχυρισμών των διαδίκων, καθώς και τα νομικά σφάλματα κατά την έρευνα της ουσίας (Α.Π. 1073/2013). Περαιτέρω, ιδρύεται λόγος αναίρεσης αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Έλλειψη νόμιμης βάσης λόγω ανεπαρκών ή αντιφατικών αιτιολογιών

υπάρχει όταν από το αιτιολογικό της απόφασης, που συνιστά την ελάχιστονα πρόταση του δικανικού συλλογισμού, δεν προκύπτουν, κατά τρόπο πλήρη, σαφή και χωρίς αντιφάσεις, τα πραγματικά περιστατικά τα οποία σύμφωνα με το νόμο είναι αναγκαία για την κρίση, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ότι συντρέχουν οι όροι της διάταξης που εφαρμόστηκε ή ότι δεν συντρέχουν οι όροι εφαρμογής της. Ιδρύεται δηλαδή ο λόγος αυτός αναίρεσης όταν από τις παραδοχές της απόφασης δημιουργούνται αμφιβολίες για το αν εφαρμόστηκε ορθώς ή όχι ορισμένη διάταξη νόμου. Αναφέρεται σε πλημμέλειες αναγόμενες αποκλειστικά στη διατύπωση του αιτιολογικού πορίσματος αναφορικά με τη συνδρομή ή μη γεγονότων που στη συγκεκριμένη περίπτωση συγκροτούν το πραγματικό του εφαρμοστέου κανόνα ουσιαστικού δικαίου, έτσι ώστε από την ανεπαρκή ή αντιφατική έκθεσή του να μη μπορεί να κριθεί αν η απόφαση στηρίζεται ή όχι νομικώς (Α.Π. 8/2017).

V. Ο Οργανισμός του Ελεγκτικού Συνεδρίου (π.δ. 774/1980, Α' 189), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο όριζε, στο άρθρο 27, ότι: «1. Το Κλιμάκιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου (...) αποφαινεται περί της ορθότητας ή μη των λογαριασμών κηρύσσει δια πράξεώς του, ως ορθώς έχοντας τους λογαριασμούς ή καταλογίζουν τον υπόλογον δια του διαπιστωθέντος ελλείμματος ή του εκ της παραλείψεως εισπράξεων προκύπτοντος τοιούτου ή βεβαιούν εις πίστωσιν αυτού το τυχόν πλεόνασμα. 2. Εις τον καταλογισμόν του υπολόγου, συντρεχούσης περιπτώσεως δύναται να προβή το Κλιμάκιον και πριν ή αποφανθή επί των λογαριασμών αυτού. 3. (...)». Στο άρθρο 29, ότι: «Αι κατά τ' ανωτέρω άρθρα πράξεις του Συνεδρίου υπόκεινται εις αναθεώρησιν ασκουμένην, είτε παρά του παρά τω Συνεδρίω Γενικού Επιτρόπου, είτε παρά του υπολόγου (...) 2. (...) 3. Η

αίτησις αναθεωρήσεως επιτρέπεται εντός προθεσμίας ενός έτους από της εις τον υπόλογον κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης πράξεως: α) Λόγω πλάνης περί τα πραγματικά γεγονότα ή λόγω λογιστικού λάθους β) Αν προσαχθούν νέα κρίσιμα έγγραφα γ) Αν η πράξις εστηρίχθη επί καταθέσεων μαρτύρων καταδικασθέντων επί ψευδορκία ή απαλλαγέντων μεν αναγνωρισθείσης όμως της ψευδομαρτυρίας δικαστικώς δ) Εάν η πράξις εστηρίχθη επί εγγράφων πλαστών εφ' όσον η πλαστογραφία ανεγνωρίσθη οπωσδήποτε δικαστικώς έστω και εν τω σκεπτικώ της δικαστικής αποφάσεως ή του εκδοθέντος βουλεύματος. Παρελθούσης της ως άνω ετησίας προθεσμίας επιτρέπεται η αναθεώρησις εις τας δύο τελευταίας περιπτώσεις και εντός εξ μηνών αφ' ης ο αιτών έλαβε γνώσιν ότι ανεγνωρίσθη δικαστικώς η πλαστότης των εγγράφων ή η ψευδομαρτυρία (...).

8. Ασκηθείσης αναθεωρήσεως κατά των πράξεων του Συνεδρίου, παρατείνεται η προθεσμία προς άσκησιν έφεσεως κατά των αυτών πράξεων επί εξήκοντα έτι ημέρας» (βλ. ομοίου περιεχομένου διατάξεις του άρθρου 48 του ν. 4129/2013, ΦΕΚ Α' 52, Κύρωση Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο) και στο άρθρο 30, ότι: «1. Κατά των εις τα άρθρα 27 και 29 πράξεων επιτρέπεται εις τον υπόλογο (...) έφεσις ενώπιον του οικείου Τμήματος του Συνεδρίου εντός προθεσμίας ενός έτους (...). Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων οι πράξεις των Κλιμακίων του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αποφαινόνται περί της ορθότητας ή μη των λογαριασμών δημόσιας διαχείρισης και με τις οποίες καταλογίζεται σε βάρος των οικείων υπολόγων το διαπιστωθέν έλλειμμα υπόκεινται στο ένδικο μέσο τόσο της έφεσης όσο και της αίτησης αναθεώρησης. Η αίτηση αναθεώρησης ως έκτακτο ένδικο μέσο κατά των ως άνω Πράξεων ασκείται όχι για οποιονδήποτε λόγο αναγόμενο στη νομική και ουσιαστική τους

βασιμότητα, αλλά αποκλειστικά και μόνο για τους λόγους που περιοριστικά αναφέρονται στο νόμο, μεταξύ των οποίων η πλάνη περί τα πράγματα και η προσαγωγή νέων κρίσιμων εγγράφων. Πλάνη περί τα πραγματικά γεγονότα δυνάμενη να δικαιολογήσει αίτηση αναθεώρησης συντρέχει όταν τα γενόμενα δεκτά με την προσβαλλόμενη Πράξη πραγματικά περιστατικά είναι αντικειμενικώς ανύπαρκτα, καθώς και όταν από την προσβαλλόμενη Πράξη αγνοήθηκαν υπαρκτά πραγματικά περιστατικά με αποτέλεσμα την εξαγωγή εσφαλμένου συμπεράσματος. Δεν εμπίπτουν στην έννοια της πλάνης περί τα πράγματα, η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων που προσκομίστηκαν ενώπιον του δικαστηρίου, καθώς και η εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου. Οι εν λόγω αιτιάσεις μόνο ως λόγοι εφέσεως μπορούν να προσβληθούν, ενώ ως λόγοι αναθεώρησης είναι απαράδεκτοι (βλ. Ολ. Ελ.Συν. 1522/2017, 2492/2016, 30/2012, 1055/2003, 792/1982, 489/1996, 382/2001). Περαιτέρω, νέο έγγραφο ικανό να στηρίξει την αίτηση αναθεώρησης είναι κάθε έγγραφο έγκυρο, δημόσιο ή ιδιωτικό, με αποδεικτική ισχύ στην υπόθεση του κρίθηκε, το οποίο α) υπήρχε κατά το χρόνο της έκδοσης της προσβαλλόμενης Πράξης ή απόφασης και ήταν άγνωστο ή ανέφικτη η προσκομιδή του για λόγους ανωτέρας βίας ή λόγους που δεν ανάγονται σε υπαιτιότητα εν γένει του αιτούντος την αναθεώρηση ή ανακαλύφθηκε μετά την έκδοσή της, πλην όμως αναφέρεται σε προϋπάρχοντα γεγονότα, β) είναι κρίσιμο, δηλαδή δύναται να ασκήσει επιρροή στην έκβαση της υπόθεσης, με την έννοια ότι από την προσήκουσα εκτίμηση του περιεχομένου του το δικαστήριο θα μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετική υπέρ του αιτούντος την αναθεώρηση ουσιαστική επί της υποθέσεως κρίση (βλ. Ολ. Ελ.Συν. 1522/2017).

VI. Στην υπό κρίση υπόθεση το Τμήμα που δίκασε δέχθηκε, κατά την ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Το Β΄ Κλιμάκιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου με την 233/2008 Πράξη του, αφού έλαβε υπόψη του το από 4-4-2007 πόρισμα της Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης της υπαλλήλου του ΙΚΑ- ETAM και τις ληφθείσες στα πλαίσια αυτής μαρτυρικές καταθέσεις δέχθηκε ότι ο ήδη αναιρεσείων που υπηρετούσε, από το έτος 1986 μέχρι και το Σεπτέμβριο του έτους 2005, ως ταμίας στο Οικονομικό Τμήμα του Υποκαταστήματος ... του ΙΚΑ – ETAM, από κοινού, με την υπάλληλο του Ιδρύματος -η οποία από το έτος 1992 έως τον Οκτώβριο του έτους 2003 υπηρετούσε επίσης στο Οικονομικό Τμήμα και αναπλήρωνε τον ανωτέρω σε περίπτωση απουσίας του- προέβησαν κατά το χρονικό διάστημα από 30-12-2002 ως 11-9-2003 στην παρακράτηση διαφόρων ποσών από τις καταβληθείσες στο Ταμείο του Υποκαταστήματος ασφαλιστικές εισφορές. Ειδικότερα έγινε δεκτό ότι συνέτρεχε νόμιμη αιτία καταλογισμού του ήδη αναιρεσειόντος για την παρακράτηση ασφαλιστικών εισφορών που είχαν καταβάλει οι ακόλουθες επιχειρήσεις: 1) , όπου διαπιστώθηκε διαφορά μεταξύ του ποσού των εισφορών του /22-5-2003 Προσωρινού Γραμματίου Είσπραξης, το οποίο είχε προσκομίσει η ανωτέρω επιχείρηση για να της χορηγηθεί ασφαλιστική ενημερότητα και του ποσού που είχε πιστωθεί με το ίδιο Προσωρινό Γραμμάτιο Είσπραξης στην ηλεκτρονική καρτέλα κίνησης του εργοδότη. Από τον έλεγχο που διενεργήθηκε διαπιστώθηκε στα ταμειακά παραστατικά της επίμαχης ημερομηνίας (22-5-2003) ότι είχε αλλοιωθεί το αντίγραφο του συγκεκριμένου Γραμματίου και εμφανιζόταν ποσό είσπραξης 1.373,97 ευρώ, αντί του ορθού 3.373,97 ευρώ, ενώ είχε αφαιρεθεί από τα

παραστατικά του ταμείου η ημερήσια κατάσταση συμφωνίας των
 ακαταχώριστων Προσωρινών Γραμματίων Είσπραξης του Τμήματος Εσόδων με
 το Οικονομικό Τμήμα, η οποία εμφάνιζε το σωστό ποσό της είσπραξης. Το εν
 λόγω Προσωρινό Γραμμάτιο Είσπραξης έφερε την υπογραφή και την σφραγίδα
 του ήδη αναιρεσειόντος, ενώ ο ίδιος είχε μονογράψει και σφραγίσει και την
 αντίστοιχη « διόρθωση» στην κατάσταση του κλεισίματος του ταμείου στις
 , στην οποία το ποσό των εισπράξεων με την ένδειξη «μη
 καταχωρισθέντα» Προσωρινό Γραμμάτιο Είσπραξης είχε αλλοιωθεί από
 13.903,67 σε 11.903,67 ευρώ, ως εκ τούτου, η ευθύνη για τη δημιουργία του
 ελλείμματος αποδόθηκε σ' αυτόν, αφού η παρουσία της εκείνη την ημέρα
 στο Ταμείο δεν αποδείχθηκε. 2) , όπου διαπιστώθηκε ότι από τα
 ταμειακά παραστατικά της 30-1-2003 είχαν αφαιρεθεί και δεν ανευρέθησαν τα
 ..., ... και ... Προσωρινά Γραμμάτια Είσπραξης, συνολικού ποσού 1.398,18
 ευρώ της πρώτης επιχείρησης, καθώς και το Προσωρινό Γραμμάτιο
 Είσπραξης, ποσού 52,23 ευρώ της δεύτερης επιχείρησης, με τα ποσά των οποίων
 δεν είχαν πιστωθεί οι αντίστοιχες ηλεκτρονικές καρτέλες κίνησης των
 εργοδοτών, ενώ στην ημερήσια κατάσταση συμφωνίας των ακαταχώριστων
 Προσωρινών Γραμματίων Είσπραξης είχε αυθαίρετα αθροιστεί ποσό 8.706,54
 ευρώ αντί του σωστού 10.206,54 ευρώ, ήτοι ποσό μειωμένο κατά 1.500,00 ευρώ,
 το οποίο φέρεται να έχει αφαιρεθεί από το ταμείο. Όλα τα προαναφερόμενα
 Προσωρινά Γραμμάτια Είσπραξης είχαν εισπραχθεί από τον ήδη αναιρεσειόντα
 και επειδή, όπως ανέφερε στην από 10-10-2006 κατάθεσή του, η κατάσταση
 κλεισίματος ταμείου της 30-1-2003 στην οποία το ποσό της είσπραξης
 εμφανιζόταν μειωμένο είχε συνταχθεί από τον ίδιο, κρίθηκε υπεύθυνος για το

έλλειμμα αυτό. 3) , όπου διαπιστώθηκε ότι καταχωρήθηκε συνολικό μειωμένο ποσό 3.953,93 ευρώ από τις ασφαλιστικές εισφορές που είχαν καταβάλει οι ως άνω επιχειρήσεις στις , η πρώτη με τα και Π.Γ.Ε. ποσού 1.222,58 και 2.445,17 ευρώ αντιστοίχως και η δεύτερη με το Π.Γ.Ε. ποσού 286,18 ευρώ. Όλα τα επίμαχα Προσωρινά Γραμμάτια Είσπραξης έφεραν την μονογραφή και τη σφραγίδα του ήδη αναιρεσειόντος, η δε κατάσταση κλεισίματος ταμείου της είχε αλλοιωθεί από αυτόν κατά τα ανωτέρω ελλείποντα ποσά. Και ναι μεν ο ανωτέρω ισχυρίστηκε ότι οι «διορθώσεις» στην κατάσταση κλεισίματος ταμείου είχαν γίνει εκ των υστέρων από τρίτους, όμως ο ισχυρισμός του αυτός απορρίφθηκε δοθέντος ότι, ως ταμίας είχε υποχρέωση να συντάσσει καθημερινά την ταμειακή κατάσταση με τρόπο ώστε να μην επιδέχεται εκ των υστέρων αλλοιώσεις, ενώ τόσο το «διορθωμένο» υπόλοιπο ταμείου στην κατάσταση της 31-12-2002, όσο και το εκ μεταφοράς υπόλοιπο στη κατάσταση κλεισίματος ταμείου της επόμενης μέρας (2-1-2003) έφεραν, όπως προέκυψε από τη γραφολογική εξέταση, το γραφικό χαρακτήρα του ήδη αναιρεσειόντος. 4) , όπου από τον έλεγχο των παραστατικών της 30-10-2002 διαπιστώθηκε ότι το Π.Γ.Ε., ποσού 898,40 ευρώ, είχε αθροιστεί στην ημερήσια κατάσταση συμφωνίας των ακαταχώριστων Προσωρινών Γραμματίων Είσπραξης με ποσό 398,40 ευρώ, ενώ στην κατάσταση κλεισίματος ταμείου της συγκεκριμένης ημερομηνίας (30-10-2002) το ποσό των Προσωρινών Γραμματίων Είσπραξης είχε αλλοιωθεί με τη χρήση διορθωτικού υγρού και την αναγραφή νέου ποσού από τον ήδη αναιρεσειόντα και το υπόλοιπο του ταμείου είχε επαναχαραχθεί, ούτως ώστε και τα δύο να εμφανίζονται μειωμένα κατά 500,00 ευρώ, ως εκ τούτου, η ευθύνη για το

ελλείπον ποσό αποδόθηκε σ' αυτόν. 5) ... ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ..., όπου διαπιστώθηκε ότι στην ηλεκτρονική καρτέλα κίνησης του εργοδότη δεν είχε πιστωθεί το ποσό των ..., ... και ... Προσωρινών Γραμματίων Είσπραξης, με τα οποία στις 30-5-2003 είχαν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές συνολικού ύψους 2010,15 ευρώ. Από τα αντίτυπα που προσκόμισε ο εργοδότης προέκυψε ότι ο ήδη αναιρεσείων είχε προβεί στην είσπραξή τους, ενώ από τον ίδιο είχε γίνει και η μειωμένη κατά το ελλείπον εγγραφή του ποσού της είσπραξης των «μη καταχωρισθέντων Προσωρινών Γραμματίων Είσπραξης» στην κατάσταση κλεισίματος του ταμείου της 30-5-2003. Επειδή όμως άλλες εγγραφές, όπως αυτές του συνόλου των εισπράξεων του υπολοίπου του ταμείου και του εκ μεταφοράς υπολοίπου στην επομένη εργάσιμη ημέρα (2-6-2003) είχαν γίνει από την , το Κλιμάκιο έκρινε ότι για το έλλειμμα των 2010,15 ευρώ ευθυνόταν εις ολόκληρον με τον ήδη αναιρεσεύοντα και η ανωτέρω υπάλληλος. 6) ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ (...), όπου διαπιστώθηκε ότι στην ηλεκτρονική καρτέλα κίνησης του εργοδότη δεν είχε πιστωθεί το ποσό του ... Προσωρινού Γραμματίου Είσπραξης, με το οποίο στις 29-7-2003 είχαν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές ύψους 13.326,35 ευρώ. Καθ' ομολογία του ήδη αναιρεσεύοντος, το επίμαχο Προσωρινό Γραμμάτιο Είσπραξης, το οποίο δεν ανευρέθηκε στα ταμειακά παραστατικά, είχε εισπραχθεί από τον ανωτέρω, ενώ, επίσης καθ' ομολογία του, ο ίδιος διενήργησε την αντίστοιχη αλλοιωμένη εγγραφή του ποσού των μη καταχωρισθέντων Προσωρινών Γραμματίων Είσπραξης στην κατάσταση κλεισίματος ταμείου της 29-7-2003. Όλες οι αναλυτικές εγγραφές των ποσών των εισπράξεων και των πληρωμών στην ίδια κατάσταση είχαν χαραχθεί με το γραφικό χαρακτήρα του ήδη αναιρεσεύοντος,

δοθέντος όμως ότι χρέη ταμία εκτελούσε και η , η οποία, στην από 18-1-2007 κατ' αντιπαράσταση εξέτασή της κατέθεσε ότι είχε υποδείξει το ποσό των ακαταχώριστων Προσωρινών Γραμματίων Είσπραξης στον ήδη αναιρεσεύοντα, το Κλιμάκιο έκρινε ότι η εν λόγω υπάλληλος ευθύνεται εις ολόκληρον με αυτόν για το έλλειμμα των 13.326,35 ευρώ. 7) « », όπου διαπιστώθηκε ότι αντί του ποσού των 24.570,95 ευρώ που ο εργοδότης είχε καταβάλει μεταξύ άλλων με το Προσωρινό Γραμμάτιο Είσπραξης στις 11-9-2003, η ηλεκτρονική του καρτέλα είχε πιστωθεί με το ποσό των 16.142,76 ευρώ, ήτοι με ποσό μειωμένο κατά 8.428,19 ευρώ. Ενόψει του ότι ο ήδη αναιρεσεύων είχε εισπράξει το επίμαχο Προσωρινό Γραμμάτιο Είσπραξης, η δε είχε προβεί στην αλλοίωση των αντίστοιχων εγγραφών στην κατάσταση κλεισίματος ταμείου της συγκεκριμένης ημερομηνίας (11-9-2003), οι ως άνω υπάλληλοι κρίθηκαν από το Κλιμάκιο εις ολόκληρον καταλογιστέοι με το αφαιρεθέν ποσό των 8.428,19 ευρώ. Με τις ανωτέρω παραδοχές το Κλιμάκιο καταλόγισε σε βάρος του ήδη αναιρεσεύοντος, με την 233/.2008 Πράξη του, το συνολικό ποσό των 31.718,62 ευρώ (πλέον νομίμων προσαυξήσεων) και εξ αυτού ποσό, ύψους 23.764,69 ευρώ, καταλογίστηκε σε βάρος του ανωτέρω αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την Κατά της ανωτέρω καταλογιστικής πράξης ο ήδη αναιρεσεύων άσκησε αίτηση αναθεώρησης επικαλούμενος το προϋπάρχον, αλλά μη τεθέν υπόψη του Κλιμακίου από 23-7-2008 πόρισμα της συμπληρωματικής Ε.Δ.Ε. που διενήργησε ο υπάλληλος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Στο πλαίσιο αυτής της Ε.Δ.Ε. επανεξετάστηκαν η τότε του Υποκαταστήματος ΙΚΑ , ο ήδη αναιρεσεύων καθώς και η , οι οποίοι κατέθεσαν εκ νέου. Με βάση τις νέες καταθέσεις τους και τις πρόσθετες κρίσεις ότι στο Υποκατάστημα ... είχαν

διαπιστωθεί και άλλες, εκτός από τις επίμαχες εγγραφές, με μειωμένα ποσά που έχουν αποδοθεί στην με βασικό μάρτυρα κατηγορίας τον ήδη αναιρεσεύοντα και για το λόγο αυτό αποκλείστηκε το ενδεχόμενο τόσο της τυχαίας σύμπτωσης της παρακράτησης ποσών, όσο και της συνεργασίας των υπαλλήλων μεταξύ τους και ότι εάν ο ήδη αναιρεσεύων ήταν ο δράστης δεν θα προέβαινε σε αλλοίωση των παραστατικών της διαχείρισής του, αλλά θα τα είχε εξαρχής συντάξει με τρόπο που να μην μπορεί να ενοχοποιηθεί ο ίδιος, ο διενεργήσας τη συμπληρωματική Ε.Δ.Ε. κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο ήδη αναιρεσεύων δεν υπέχει ευθύνη για τα καταλογισθέντα σε βάρος του ποσά. Το ίδιο έγινε δεκτό και με την από /24-11-2008 απόφαση του Α΄ Υπηρεσιακού Συμβουλίου Υπαλλήλων Ι.Κ.Α., την οποία επικαλέστηκε ο ήδη αναιρεσεύων στην αίτηση αναθεώρησης. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την προσβληθείσα 745/2010 Πράξη του Κλιμακίου με την αιτιολογία ότι τόσο το πόρισμα της συμπληρωματικής Ε.Δ.Ε., όσο και η απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου συνιστούν εκτίμηση απλώς αποδεικτικών στοιχείων, με συνέπεια να στερούνται πρωτογενούς αποδεικτικού χαρακτήρα και ως εκ τούτου δεν εμπίπτουν στην έννοια των «νέων κρίσιμων εγγράφων». Επιπροσθέτως έγινε δεκτό ότι κανένα από τα πραγματικά περιστατικά που έλαβε υπόψη του το Κλιμάκιο κατά την έκδοση της 233/2008 καταλογιστικής πράξης δεν αποδείχθηκε εκ των υστέρων αναληθές. Ειδικότερα: 1) στην περίπτωση του ουδόλως αποδόθηκε με την καταλογιστική πράξη στον αναιρεσεύοντα η αλλοίωση του Προσωρινού Γραμματίου Είσπραξης και η ευθύνη του στηρίχθηκε το μεν στην είσπραξη του επίμαχου Γραμματίου, το δε στην αλλοίωση της κατάστασης κλεισίματος ταμείου της καθώς και στη

σύνταξη με μειωμένο το εκ μεταφοράς υπόλοιπο της κατάστασης κλεισίματος ταμείου της , πράξεις για τις οποίες ουδέν νεότερο προέκυψε, 2) στην περίπτωση των ο αναιρεσείων καταλογίστηκε διότι εισέπραξε τα επίμαχα Γραμμάτια, ενώ μετείχε, καθ' ομολογία του, στην αντίστοιχη διόρθωση της από 30-1-2003 κατάστασης κλεισίματος του ταμείου, ενέργεια την οποία οψίμως αορίστως αρνείται, ο δε ισχυρισμός του περί αναγραφής του μειωμένου ποσού κατόπιν συμφωνίας των ακαταχώριστων Προσωρινών Γραμματίων από άλλα πρόσωπα, για τα οποία το πρώτον διατείνεται ότι ήταν η και η κρίθηκε από το Κλιμάκιο αδιάφορος για τη θεμελίωση της ευθύνης του, 3) στην περίπτωση των και ήταν εξαρχής γνωστό στο Κλιμάκιο (βλ. την αντίστοιχη σελ. 29 του από πορίσματος της Ε.Δ.Ε.) ότι την εγγραφή του συνόλου των εισπράξεων στην κατάσταση κλεισίματος του Ταμείου της 31-12-2002 την είχε κάνει η , όμως κρίσιμη θεωρήθηκε, σε συνδυασμό με την είσπραξη των επίμαχων προσωρινών γραμματίων είσπραξης, η διόρθωση του υπολοίπου του ταμείου στην ίδια κατάσταση και η εγγραφή τού εκ μεταφοράς υπολοίπου στην κατάσταση κλεισίματος του ταμείου της επόμενης εργάσιμης ημέρας (2-1-2003), για τις οποίες αποδείχθηκε με γραφολογική εξέταση ότι είχε γίνει από τον ήδη αναιρεσείοντα, 4) στην περίπτωση του η κρίση του Κλιμακίου στηρίχθηκε το μεν στην αλλοίωση της κατάστασης κλεισίματος του ταμείου της 30-10-2002 από τον ήδη αναιρεσείοντα, το δε στην εγγραφή με το δικό του γραφικό χαρακτήρα του μειωμένου εκ μεταφοράς υπολοίπου στην κατάσταση κλεισίματος του ταμείου της επόμενης ημέρας (31-10-2002), πράξεις για τις οποίες δεν αποδείχθηκε οτιδήποτε διαφορετικό, ούτε σε κάθε περίπτωση αυτές αποδόθηκαν σε άλλο πρόσωπο, 5) στην περίπτωση του ... ENIAIOY

ΛΥΚΕΙΟΥ ... το Κλιμάκιο που καταλόγισε τον ήδη αναιρεσείοντα γνώριζε ότι οι εγγραφές του συνόλου των εισπράξεων και του υπολοίπου στην κατάσταση κλεισίματος ταμείου της 30-5-2003 είχαν γίνει από την για το λόγο αυτό άλλωστε η συγκεκριμένη υπάλληλος κρίθηκε συγκαταλογιστέα για το αφαιρεθέν ποσό των 2.010,15 ευρώ, 6) στην περίπτωση της « » ο καταλογισμός του ήδη αναιρεσείοντος στηρίχθηκε στην αρχική εκ μέρους του ομολογία της αλλοίωσης του ποσού των μη καταχωρισθέντων Προσωρινών Γραμματίων Είσπραξης στην κατάσταση κλεισίματος του ταμείου της 29-7-2003 για την οποία με εξαίρεση τη διαφοροποίηση του ίδιου στην μεταγενέστερη κατάθεσή του στα πλαίσια της συμπληρωματικής Ε.Δ.Ε. ουδέν νεότερο προέκυψε, το γεγονός δε ότι η κατάσταση αυτή δεν έφερε την υπογραφή του κρίθηκε από το Κλιμάκιο ότι δεν αίρει την ευθύνη του, 7) στην περίπτωση της « », ήταν γνωστές στο Κλιμάκιο οι αλλοιώσεις που είχε επιφέρει η στην κατάσταση κλεισίματος του ταμείου της 11-9-2003, η δε κρίση του για την εις ολόκληρον ευθύνη του αναιρεσείοντος στηρίχθηκε στην είσπραξη του επίμαχου Προσωρινού Γραμματίου Είσπραξης στην υπογραφή της συγκεκριμένης κατάστασης, καθώς και στη σύνταξη από τον ίδιο της κατάστασης κλεισίματος ταμείου της επόμενης ημέρας (12-9-2003). Περαιτέρω, από το από υπόμνημα που είχε καταθέσει ο ήδη αναιρεσείων ενώπιον του Β' Κλιμακίου όταν αυτό εξέδωσε την καταλογιστική Πράξη, ήταν γνωστό στον ανωτέρω δικαστικό σχηματισμό ότι στην είχαν αποδοθεί και άλλες παρακρατήσεις ποσών, στην αποκάλυψη των οποίων συνέβαλε ο ανωτέρω, ενώ η μη συναγωγή από το κρίσιμο αυτό γεγονός των συμπερασμάτων στα οποία κατέληξε ο διενεργήσας την συμπληρωματική Ε.Δ.Ε., ότι δηλαδή αποκλείεται εκ του λόγου

αυτού η σύμπραξη των δύο υπαλλήλων, καθώς εάν ο ήδη αναιρεσείων είχε αφαιρέσει τα επίμαχα ποσά, το μεν, δεν θα παραποιούσε τα παραστατικά της διαχείρισής του το δε, θα μεριμνούσε εξ αρχής να μην αποκαλυφθεί η παράνομη δραστηριότητά του, θα μπορούσε ενδεχομένως να ιδρύσει λόγο έφεσης συνιστάμενο στην εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων από το Κλιμάκιο, όχι όμως λόγο αναθεώρησης της προσβαλλόμενης Πράξης. Με τις παραδοχές αυτές το Κλιμάκιο έκρινε ότι δεν στοιχειοθετείται παραδεκτός λόγος αναθεώρησης. Ακολουθώντας το Τμήμα, καταφάσκοντας την ορθότητα της κρίσης του Β' Κλιμακίου, έκρινε ότι η ως άνω συμπληρωματική Ε.Δ.Ε. καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο ήδη αναιρεσείων δεν υπέχει ευθύνη για τις επίμαχες παρακρατήσεις ποσών βασιζόμενη όχι σε νέα κρίσιμα στοιχεία που θα μπορούσαν να ανατρέψουν την κρίση του Κλιμακίου, αλλά σε διαφορετική εκτίμηση από τον διενεργήσαντα την Ε.Δ.Ε. των ίδιων κατ' ουσίαν εγγράφων που είχαν προσαχθεί και κατά την αρχική Ε.Δ.Ε. και σε νέες διαφοροποιημένες εν μέρει καταθέσεις των ίδιων προσώπων που εμπλέκονται στις παρακρατήσεις. Επομένως, νομίμως με την προσβληθείσα Πράξη κρίθηκε αφενός ότι, η έκθεση αυτή δεν συνιστά έγγραφο με πρωτογενή χαρακτήρα, αλλά έγγραφο με το οποίο εξάγονται κρίσεις κατόπιν συνεκτιμήσεως των υποβληθέντων αποδεικτικών στοιχείων και αφετέρου δεν στοιχειοθετείται από τα ανωτέρω στοιχεία πλάνη περί τα πράγματα που να δικαιολογεί την επανεξέταση των κριθέντων με την 233/2008 Πράξη του Β' Κλιμακίου. Περαιτέρω κρίθηκε ότι όλοι οι λοιποί ισχυρισμοί του ανωτέρω προβλήθηκαν απαραδέκτως, δοθέντος ότι δεν έβαλαν κατά της προσβληθείσας με την έφεση /2010 Πράξης, αλλά κατά της ορθότητας του πορίσματος της Ε.Δ.Ε. που στήριξε την έκδοση της /2008

καταλογιστικής πράξης, σε κάθε περίπτωση, αναγόμενοι στην εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων από το καταλογίσαν Κλιμάκιο θα μπορούσαν να εξεταστούν από το δικάσαν Τμήμα, σε περίπτωση που η Πράξη αυτή (..... /2008) είχε προσβληθεί ευθέως με έφεση. Εν προκειμένω όμως, η καταλογιστική Πράξη δεν προσεβλήθη με έφεση, ούτε θα μπορούσε να θεωρηθεί καθ' ερμηνεία του δικογράφου ότι συμπροσβλήθηκε με την /2010 Πράξη, ως εκπροθέσμως ασκηθείσα.

VII. Αυτά δεχόμενο το δικάσαν Τμήμα εσφαλμένα εφάρμοσε τις καθορίζουσες τις προϋποθέσεις αναθεώρησης διατάξεις του άρθρου 29παρ. 3 του π.δ. 774/1980, καθόσον έκρινε ότι η προσκομισθείσα ενώπιον του Β' Κλιμακίου αριθμ. /23-7-2008 πορισματική έκθεση, που συντάχθηκε στα πλαίσια συμπληρωματικής Ε.Δ.Ε., δεν συνιστά νέο κρίσιμο έγγραφο, για το λόγο ότι δεν στηρίζεται σε πρωτότυπο αποδεικτικό υλικό, αφού κατ' αυτή εξετάστηκαν οι ίδιοι μάρτυρες που είχαν εξεταστεί και κατά την αρχική Ε.Δ.Ε., ως εκ τούτου το εξαχθέν πόρισμα, στηριζόμενο σε διαφορετική εκτίμηση των αυτών αποδεικτικών στοιχείων από τον συντάξαντα, στερείται πρωτογενούς χαρακτήρα. Τούτο δε παρά το γεγονός ότι επρόκειτο για νέα Ε.Δ.Ε., το πόρισμα της οποίας εξήχθη μετ' εκτίμηση των καταθέσεων των κατ' αυτή εξετασθέντων μαρτύρων, καθώς και του λοιπού συγκεντρωθέντος αποδεικτικού υλικού και όχι μετ' επανεκτίμηση των αρχικώς ληφθεισών καταθέσεων. Περαιτέρω, το δικάσαν Τμήμα, μολονότι απέκλεισε το χαρακτήρα της οικείας πορισματικής έκθεσης της συμπληρωματικής Ε.Δ.Ε. ως νέου κρίσιμου εγγράφου, προερχόμενο σε επανεκτίμηση των πραγματικών περιστατικών που προτάθηκαν από τον ήδη αναιρεσείοντα με έρεισμα την έκθεση αυτή, καθώς και την από 24-11-2008

απόφαση του Α΄ Υπηρεσιακού Συμβουλίου Υπαλλήλων του Ι.Κ.Α. που έκρινε την πειθαρχική ευθύνη του, κατέληξε στο συμπέρασμα, καταφάσκοντας την ορθότητα της συναφούς κρίσης του Β΄ Κλιμακίου, περί της μη συνδρομής νόμιμου λόγου αναθεώρησης. Με την κρίση του δε αυτή, η οποία προσιδιάζει με κατ' έφεση εκφερθείσα, στηριζόμενη σε έγγραφο, στο οποίο προηγουμένως είχε προσδώσει χαρακτήρα μη κρίσιμου εγγράφου, το IV Τμήμα στέρησε την προσβαλλόμενη απόφασή του νόμιμης βάσης. Τούτο δε διότι στο αποδεικτικό της πόρισμα διαλαμβάνονται ελλειπείς, ασαφείς και αντιφατικές αιτιολογίες, που καθιστούν ανέφικτο τον αναιρετικό έλεγχο ως προς την ορθή ή μη εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 29 παρ. 3 περ. β΄ του π.δ/τος 774/1980.

ΙΧ. Κατά τη γνώμη όμως των Συμβούλων Ευαγγελίας Ελισάβετ Κουλουμπίνη, Δημητρίου Τσακανίκα, Βασιλικής Προβίδη, Ασημίνας Σακελλαρίου και Ειρήνης Κατσικέρη, το Τμήμα ορθώς εφάρμοσε τις καθορίζουσες τις προϋποθέσεις αναθεώρησης διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 3 του π.δ. 774/1980 διαλαμβάνοντας δια των προπαρατεθεισών με πληρότητα και σαφήνεια σκέψεών του, ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία περί της μη συνδρομής στην προκειμένη περίπτωση παραδεκτών λόγων αναθεώρησης της οικείας καταλογιστικής Πράξης. Ειδικότερα, η εκφερθείσα αρνητική κρίση του Τμήματος περί της φύσης της προσκομισθείσας ενώπιον του Β΄ Κλιμακίου αριθμ. /23-7-2008 πορισματικής εκθέσεως του , είναι ορθή και στηρίζεται στο μη πρωτογενή αποδεικτικό χαρακτήρα αυτής, συναρτώμενο άμεσα με το παραδεκτό της διαγραφόμενης διαδικασίας αναθεώρησης της καταλογιστικής πράξης δοθέντος ότι αυτή, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται σε νέα πρωτογενή στοιχεία, αλλά

στη διαφορετική εκτίμηση από τον διενεργούντα την Ε.Δ.Ε. των ίδιων εγγράφων που είχαν προσαχθεί κατά την αρχική Ε.Δ.Ε. και στις νέες διαφοροποιημένες εν μέρει καταθέσεις των ίδιων προσώπων που εμπλέκονται στις υπεξαυρέσεις. Σε κάθε περίπτωση, όπως έγινε δεκτό με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, κανένα από τα πραγματικά περιστατικά που έλαβε υπόψη του το Κλιμάκιο κατά την έκδοση της καταλογιστικής Πράξης δεν αποδείχθηκε εκ των υστέρων αναληθές και δεν υπέπεσε αυτό σε πλάνη περί τα πράγματα ώστε να δικαιολογείται στα πλαίσια της αναθεώρησης η επανεξέταση των κριθέντων με την Πράξη του. Άλλωστε με την επικαλούμενη από 24-11-2008 απόφαση του Α' Υπηρεσιακού Συμβουλίου Υπαλλήλων Ι.Κ.Α. εξάγονται κρίσεις στο πλαίσιο της εκτίμησης της πειθαρχικής ευθύνης του ήδη αναιρεσεϊόντος, οι προϋποθέσεις συνδρομής της οποίας διαφέρουν από την αντίστοιχη δημοσιολογιστική του ευθύνη για την πρόκληση του διαχειριστικού ελλείμματος. Όμως η γνώμη αυτή δεν εκράτησε.

Χ. Ακολούθως, πρέπει να αναιρεθεί η πληττόμενη απόφαση, για παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας και να αναπεμφθεί η υπόθεση στο δικάσαν IV Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, προκειμένου να επανεξεταστεί, καθόσον απαιτείται διερεύνηση αυτής κατά το πραγματικό της μέρος (άρθρο 116 του π.δ. 1225/1981 και 87 παρ. 4 του ν. 4129/2013). Περαιτέρω, μετά την παραδοχή της αίτησης αναίρεσης, πρέπει να διαταχθεί η απόδοση στον αναιρεσεϊόντα του κατατεθέντος παραβόλου (άρθρο 73 παρ. 4 του ν. 4129/2013). Κατ' εκτίμηση δε των περιστάσεων, πρέπει να απαλλαγεί το αναιρεσίβλητο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ήδη Ε.Φ.Κ.Α., από τα δικαστικά έξοδα του αναιρεσεϊόντος (άρθρο 275 του Κ.Δ.Δ., σε συνδυασμό με το άρθρο 123 του π.δ/τος 1225/1981).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την αίτηση αναίρεσης του του κατά της 1961/2014 απόφασης του IV Τμήματος

Αναπέμπει την υπόθεση για νέα κρίση, με διαφορετική σύνθεση, στο IV Τμήμα σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο σκεπτικό της παρούσας.

Διατάσσει την απόδοση στον αναιρεσείοντα του κατατεθέντος παραβόλου.

Απαλλάσσει το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ήδη Ε.Φ.Κ.Α. από τη δικαστική δαπάνη του αναιρεσείοντος.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 6 Ιουνίου 2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ - ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΚΟΥΛΟΥΜΠΙΝΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στις 29 Ιουνίου 2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ